

ger det — ikke vente nogen Medvirkning fra den ærede Ministers Side, der jo ikke finder noget fornuftigt i denne Sag. Men jeg for mit Vedkommende nærer det Haab, at det høje Folketing vil vove desuagtet at udtale sin Mening om denne Sag ogsaa i Nar; det er altid en Forberedelse. I saadanne Sager, som se haabløse ud under dette Ministerium, men absolut have Fremtiden for sig, arbejder jeg i den Tanke, at det nuværende Ministerium og de nuværende Tilstande her i Landet ikke ere evige, og at vi ikke behøve at suspendere vor Fornuft, fordi den højt-ærede Provisoriminister finder denne Fornuft at være Ufornuft; thi saa kunde vi lige saa gerne gaa hjem og lægge os og ikke blive siddende her — det kunde vi for Resten ogsaa godt gøre alligevel. Jeg slutter mig til den meget ærede Ordfører for Forslagsstillerne i en varm anbefaling for vort Forslag, og selv om vi efter den meget ærede Ministers Udtalelse maa fjerne den ærede Ministers Medvirkning til det, vi i vor meget indskrænkede Forstand mene at være fornuftigt, vil jeg dog arbejde paa at give denne vor Dygtighed, hvor ringe den end kan være, saa klart og tydeligt et Udtryk i Lovsform som muligt.

Indenrigsministeren (Singer selv): Det ærede Medlem synes (at ville tage Patent paa at vide, hvad der er Fornuft. (Berg: Na, nej!) Ja, det synes dog saa. At jeg skulde tænke mig, at Folketinget ikke skulde vove at vedkende sig, hvad der efter dets Mening er fornuftigt, vilde jo fornuftigvis være en meget dristig Tanke at udtale for mig. Det har jeg saamænd aldrig tvivlet om, at Folketinget altid vilde vove at vedkende sig sin Mening, og det har det aldrig manglet paa; men jeg forbeholder mig at have min Mening om, hvad der er fornuftigt eller ufornuftigt, og den Mulighed maa vel ogsaa være mig forbeholdt, at jeg en Gang kunde finde, at det, som det ærede Medlem maaste faar Folketinget til at anse for fornuftigt, kan jeg maaste anse for ufornuftigt, og andet har jeg ikke sagt, og det mener jeg, jeg har Ret til at sige. Jeg tror ikke, der er Grund til at gaa saa højt op, som det ærede Medlem gjorde. Det er ikke rigtigt af ærede Medlemmer at sige, at jeg staar her og taler som Minister fra et Partistandpunkt; det gør jeg ikke. Jeg ser paa Sagen saa upartist som muligt, og som det er min Pligt at se paa den, og jeg vil selvfølgelig være med til at gennemføre, hvad jeg anser for fornuftigt; men jeg er unægtelig ikke bleven overbevist af, hvad det ærede Medlem siger: at det vil være for-

nuftigt at klistre en Afstemning som den, der her er Tale om, til vort nuværende Valgapparat. Jeg vil og tør sige: Gaa til en upartist Mand, gaa til en Mand, som ikke kender Valgordningen i Danmark, men for Resten har politisk Indsigt, og spørg, hvad han synes om en Valgordning som den, der vil blive Resultatet af en saadan Lov som denne, om den gennemføres, og man vilde aldrig faa en saadan Mand til at slutte sig hertil. Det forekommer mig derfor, at man har Tøje til at sige, at her staar man over for et Enten-Eller, og andet har jeg ikke tilladt mig at sige. Man staar over for Valget imellem, om man vil fastholde vor nuværende udførlige Valgordning, eller man vil gaa over til hemmelig Afstemning. Gaar man over til det sidste, saa bør man indrette denne hemmelige Afstemning saa fornuftig og lempelig som muligt for Bælgerne og ikke gøre større Krav til Kræfter og Tidsanvendelsen end i og for sig fornødent. Derved er aldeles ikke udelukket, at der jo godt kan være andre Veje, ad hvilke man kan komme til offentlig Forhandling og saa den fastslaaet. Nu tror det ærede Medlem, at jeg har modsat mig dette Forslag, har erklæret mig imod at gaa til en udførlig offentlig Forhandling, fordi det kunde være mindre bekvemt og mindre behageligt for det Parti, jeg tilhører; men der tager det ærede Medlem atter fejl. Jeg ved ikke, at det Parti, som det ærede Medlem sigter til, Høire, nogen Sinde har unddraget sig fra en Forhandling. (Afbrudelse.) Jeg tror ikke, at det i og for sig har villet unddrage sig en Forhandling; men det er ikke altid, at Forholdene forme sig saaledes, at det er nyttigt og heldigt at komme til en Forhandling, naar man ikke kan komme til den uden Uro og Forstyrrelse. Jeg vil meget godt erkende, at det kan være nyttigt, at Bælgerne faa Lejlighed til at høre Kandidaternes Udtalelser, naar de ville stille sig; men det er ingenlunde sagt, at man ikke skulde kunne finde en Form, hvorunder dette kunde ske, fordi man ikke ulejliger Bælgerne med et Næde paa 12 Timer, hvilket man vil komme til efter dette Forslag. Jeg tillod mig før at gentage en Ytring, jeg har brugt tidligere, nemlig at naar man vil gaa over til et Forslag, som har været fremme her i Salen som Undringsforslag fra det ærede Medlem fra Kallundborg (M. Sørensen), vil jeg betragte det som et alvorligt Forsøg paa at løse Dygaven, og det er stadig min Mening, at det vilde være et alvorligt Forsøg; derved kommer man ind paa en Vej, som jeg anser for fornuftig. Det kan godt være, at det